Lasteſt olli neil ſe keigenorem agga weel ellus, üks tüttarlaps, nimmega Neto. Ja kui perre piddamisſeſt lahti, omma kä peäle loid, ſiis palluſid Prauat, tütre moisa wotta; ſeſt ta olli priske nägoga, ja temma peäle nende ſüdda ommeti nago uhkeks läks. Agga et Neto kenna olli, ja keik Praua mele järrei oskas tehha, piddi ta alati Praua ümber ollema; ja ſeſt hakkas temma nenda uhkeks minnema, et ta wimaks ka issaſt ja emmaſt häbbenes. Kül emma mittokord nuttis ſepärraſt; ja issa ütles ſiis ikka: "pallume Jummalat temma eeſt!"

Agga ſeäl walla ſees olli ka üks Jürri nimmelinne pois, ſe armastas Netut; ja ſe uhke Neto ei tagganend, et kül Jürri maaſt maddalaſt waene tenia olli; nenda panni armaſtus temma uhkuſt ſeisma-

ma kotti ſelja peält mahha, ja panni ſedda pulma laua peäle, Neto ette, ja ütles: need ſadda aſſutago jälle noort rahwaſt—kui ſuka wannematteſt häbbi on, ſiis ärra häbbene nende andeſt. Ja nüüd hakkaſid Herra ja Praua ümber jalgo, ja läkſid omma teed —ja ühhegi ſu ei olnud emmam naero peäl.

Agga Netto ſüddant olli röõm ja häbbi ärrapörrotand; röõm, et temma wannemad ſedda head ni koggematta temmale teinud, ja häbbi, et temma neid täninini ni alwagks olli piddand; ei olnud temmal ka emmam rahho kuſjagi, kui ſoita weel ſel öhtul nende jure, andeks palluma. Ja ta wottis omma ſeltſiks korwanaeſe ja ſajawannema, ja keik pulma tüldrukud ja poiſid, wannemid öiete aunstades, ja pil ajas eel. Agga kui ſenna ſaid, olli üks kinni ja ei tehtudki lahti, kui palio tüttar ka pallus ja nuttis. Ei muud ſiis, kui piddid keik pillita taggaſi minnema. Ja ſeſt kaddus muud keik röõm